

[Kristine Heltberg.]

arbejdere, der kommer fra lande, hvor man ved der påhviler den arbejdsduelige generation, forpligtelser over for forældre og andre, der ikke kan klare dagen og vejen. Det kan være, at en sådan generel løsning også ville være i strid med vores netop millimeterdemokratiske tendenser, men i hvert tilfælde ville den give en hel del mindre administration og i hvert tilfælde gøre ordningen langt mere forståelig og gennemskuelig, altså en eller anden gennemsnitsfradragsstørrelse for arbejdere fra alle disse lande. Det er blot et spørgsmål til overvejelse.

Finansministeren (Grünbaum): Det er jo altid godt med gode ideer, og jeg skal også tage denne med i de fortsatte drøftelser. Nu sagde jeg gode ideer. Jeg synes ikke selv, det er nogen god idé, jeg synes tværtimod, det er en dårlig idé at give et standardfradrag til samtlige fremmedarbejdere, fordi det, der er tale om her, er forsørgelseskontrakter. Vi må i hvert fald kræve en vis oplysningspligt både af den pågældende fremmedarbejder og fra det fremmede land, vedkommende kommer fra, om de særlige forhold, der gør, at man kræver disse forskellige fradrag. Men jeg vil gerne tage det med i de videre drøftelser, jeg skal have med ligningsdirektoratet om dette spørgsmål. Jeg er enig i, at spørgsmålet trænger til at blive drøftet igennem, og måske kan man finde frem til bedre regler end dem, vi har i dag. Det vil jeg prøve på.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Bernhard Baunsgaard* til finansministeren:

„Vil ministeren drage omsorg for, at der bringes overensstemmelse mellem de kendelser, landsskatteretten afsiger, og den måde, hvorpå ligningsmyndighederne administrerer?“

(Spm. nr. 166).

Skriftlig begrundelse.

I en kendelse har landsskatteretten (LSR I 1970 nr. 5-625/9) anset de særlige godtgørelser, der ydes til kontraktansat militært personel af enhver art for tjeneste på lørdage efter kl. 14.00, på søn- og helligdage

m. m. ved siden af militærtillæget, for fradragsberettiget.

I „Instruktionsforedrag af januar 1973“ har ligningsdirektoratet ikke desto mindre udtalt:

„Ligningsdirektoratet er trods den ovennævnte kendelse fortsat af den opfattelse, at der ikke kan gives yderligere fradrag for nat- og overarbejde i forbindelse med afholdte søn- og helligdagsvagter, og man skal anmode ligningsmyndighederne om at påse, at der forholdes i overensstemmelse hermed“.

Det strider mod elementære begreber om forholdene i samfundet, at man er prisgivet administrationen, hvis forhold som ovennævnte tolereres.

Bernhard Baunsgaard: I en kendelse har landsskatteretten skønnet, at nogle særlige godtgørelser, der ydes til kontraktansat militærpersonel, er fradragsberettigede. Men desuagtet har ligningsdirektoratet sagt, at man trods den ovennævnte kendelse mener, at disse godtgørelser ikke kan fradrages, og man siger, at man skal anmode ligningsmyndighederne om at påse, at der forholdes i overensstemmelse med ligningsdirektoratets mening. Efter min opfattelse strider denne udtalelse fra ligningsdirektoratet mod de mest elementære begreber om, hvordan forholdene skal være i vort samfund, og skatteyderne må føle, at de er prisgivet administrationen, hvis det tolereres, at ligningsmyndighederne trods en landsskatteretskendelse fortsætter, som om intet var sket.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg skal da straks sige, at jeg er helt enig med hr. Bernhard Baunsgaard i, at de kendelser, som landsskatteretten afsiger, normalt må følges af ligningsmyndighederne i tilsvarende sager, sådan må det naturligvis være, det kan ikke være anderledes. Det er jeg altså helt enig i. Der er bare det, at i det foreliggende tilfælde gør der sig ganske særlige omstændigheder gældende, som jeg skal oplyse noget om.

Den konkrete sag, der har givet anledning til spørgsmålet, vedrører en kaptajn, der har fået godtgørelse for vagt på søn- og helligdage, og her har landsskatteretten indrømmet et fradrag efter de almindelige regler for